

jo dog vide, at, fordi jeg har forlangt Bemyndigelse til at give Koncession, ligger deri ikke med Nødvendighed, at denne Koncession skal gives. Det er ganske vist muligt, at man under Forhandlingerne om Sagen, som man troede sig nødsaget til at fremskynde, for i det Hele at faae Anlægget forberedt, har tilveiebragt saadanne Oplysninger, som gjøre mig det muligt at give Koncession, men jeg behøvede ikke at give den, dersom jeg var kommen til den Erkjendelse, at Banen vilde blive 300,000 Kr. dyrere, end den burde være. Jeg vilde imidlertid have Bemyndigelse til at give den, naar jeg ansaa Omstændighederne for saadanne, at jeg med Rimelighed kunde give den; det er denne Bemyndigelse, jeg søger, og jeg har ikke havt ifinde at benytte den paa en saadan Maade, at det kunde paadrage mig store Væbeldelser for Fremtiden. Det var ikke noget Uheld for mig, at det ærede Medlem, der i ethvert Fald repræsenterer det paagjældende Anlægs Bestyrelse, igaar faae sig iftand til at give saadanne Oplysninger, at man med større No kunde gaa ind paa at slutte sig til Gjenemførelsen af Forslaget, det var ikke noget Uheld for mig. Jeg vidste meget godt, hvad jeg gjorde, da jeg nævnedes Summen, og jeg havde nogen Tvivl om, at Banen kunde anlægges paa en billigere Maade; men det var ikke nogen Grund for mig til at tilbageholde Forslaget, naar dets Fremkomst var Betingelsen for, at det kunde gennemføres iaar. Noget, som Bestyrelsen derovre lægger særlig Vægt paa, da, efter dens Udfagn hele Anlægget vilde være stillet hen i det Ufikkre, naar det ikke kom nu. Og hvad de Oplysninger angaar, som et æret Medlem, der har interesseret sig for den her idag foreliggende Sag, har givet idag, kan jeg jo ikke forhindre ærede Medlemmer om at udtale sig om en Sag, der særlig interesserer dem. Noget af det, det ærede Medlem sagde, kunde jeg maasse have givet Oplysning om; men jeg maa tilstaa, at der deriblandt er Ting, som jeg ikke har kunnet oplyse, og som det heller aldrig kunde falde mig ind at oplyse, hverken i Bemærkningerne til Lovforslaget eller paa dette Sted, og det er det meget Specielle, hvor mange af Medlemmerne i de paagjældende Bestyrelser, der have stemt for eller imod, eller hvormange af Medlemmerne af den paagjældende Kommune, der have givet deres Stemme for eller imod, at Kommunalbestyrelsen gif ind paa et saadant Bidrag til Anlægget af den Jernbane, her foreligger. Jeg har den Opfattelse af de her foreliggende Forhold, at det jo selvfølgelig er det ærede Things fulde Ret at fordybe sig saa dybt, det vil, i Undersøgelser og Betragtninger over disse Forslag til Anlæg af Jernbaner, tilveiebragte ved private Midler, derom kan der jo ikke være Tvivl; men min Formening om, at der kan gaaes for vidt i denne Henseende er ligesaa fast, og det forekommer mig, at det maa erkjendes, at den egentlige Grund, hvorfor disse Anlæg maa gjøres

til Gjenstand for Behandling i Nøgtsdagen, er den, at man med Nødvendighed maa have Udgang til Expropriation, og at man forventer og puffer visse Begunstigelser fra Statens Side; men at dette skulde kunne give Anledning til en saa minutiøs og i det Enkelte gaaende Undersøgelse af alle Forhold, en saa forsigtig Hensyntagen til, om den paagjældende Befolkning virkelig er iftand til at paase sine egne Interesser osv., har jeg aldrig tænkt mig, det er ikke Statens Sag. Man maa overlade Kommunalbestyrelserne og Befolkningen nogen Frihed, og jeg kan ikke noksom undre mig over den overordentlige Ungsteligheid, hvormed det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der saa tidt har talt i en anden Tone, ved denne Veilighed gjør sig Umage for at give sit overlegne Skjøn over disse Sager en særlig Vægt overfor disse Kommunalbestyrelser, som man jo saa fra hans Side maa betragte som temmelig umyndige og upaalidelige. Naar nu det ærede Medlem har sagt, at Omstændighederne havde givet ham Interesse for og tilbels stemt ham for denne Jernbane, er det Noget, som man iøvrigt ikke senere lagde Mærke til i hans Foredrag, thi uagtet det ærede Medlem sluttede med en Tilkjendegivelse af, at han dog ikke vilde lægge Hindringer i veien for dette Forslag, har hans Udtalelser dog helt igjennem ikke Vidnesbyrd om synderlig Sympathi for Sagen. Men naar Forslaget paa et enkelt Punkt har været saa heldigt at naae hans Sympathi, navnlig der, hvor det viste sig, at Anlægsomkostningerne ere saa betydelig billigere end ved andre Jernbaneanlæg, saa vil jeg sige, at jeg tror, at denne Sympathi er ikke saa stærk som den Antipathi, det ærede Medlem havde imod Anlægget af Odderbanen, og at hans Udtalelse altsaa snarere er et Udtryk for hans Antipathi mod denne Bane end for hans Sympathi for den her foreliggende. Det endrer mig imidlertid, at det ærede Medlem har set paa denne Sag saa lidt, at han har troet, at Omkostningerne afgang alene af den Maade, hvorpaa Arbeidet udførtes. Nei, det ærede Medlem maa vide, at Omkostningerne kunne efter Terrainforholdenes Forskjellighed være meget forskellige, og navnlig er det Tilfældet, at Terrainforholdene ved Odderbanen ere paa sine Steder meget vanskelige og med Nødvendighed maa kræve temmelig betydelige Beføstninger, hvilket ikke er Tilfældet med den Bane, vi nu behandle; det er et Forhold, som det ærede Medlem i al sin Grundighed har set bort fra. Naar det ærede Medlem tilligemed det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har sagt, at vore Principer for Anlægget af Jernbaner nu blive saa kunstlede, at man ikke kan finde Nede i dem, saa tror jeg dog, at det ærede Medlem ikke behøver, som han sagde, 10 Dage til at sætte sig ind deri. Skulde han behøve et saadant Tidrum til at sætte sig ind i disse Forhold, kan det ikke